

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárného navrhovatele: **ministr spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti kárně obviněným: **1) Mgr. K. H., 2) JUDr. O. Ř., 3) Mgr. Ing. D. B.**, soudci Vrchního soudu v Praze, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 4. 12. 2017, v neveřejném zasedání konaném dne 28. 2. 2018,

t a k t o :

Řízení o kárném návrhu **se** podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, **z a s t a v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministr spravedlnosti, jakožto kárný navrhovatel aktivně legitimovaný podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), podal dne 6. 12. 2017 k Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudcům Vrchního soudu v Praze 1) Mgr. K. H., 2) JUDr. O. Ř. a 3) Mgr. Ing. D. B.. Kárný návrh byl doručen do datové schránky kárného soudu dne 6. 12. 2017. Navrhovatel v kárném návrhu vytýkal kárně obviněným jednání spočívající v tom, že „*při své rozhodovací činnosti v postavení předsedkyně senátu a soudců v řízení vedeném pod sp. zn. 14 Cmo 97/2016 jednak porušili jednoznačné znění aplikované právní normy, jednak odmítli akceptovat a aplikovat jednotnou a ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu bez toho, že by svůj právní názor podepřeli komplexní, racionální a transparentní konkurující argumentací, v důsledku čehož rozhodli usnesením ze dne 26. 4. 2017, č. j. 14 Cmo 97/2016 – 806, tak, že potvrdili usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 12. 2015, č. j. B 1935/RD74/KSHK, Fj 71926/2015/KSHK, o zápisu změn zapsaných údajů v obchodním rejstříku vedeném tímto soudem v oddílu B, vložce číslo 1935, spočívajících ve výmazu předsedy a členů představenstva společnosti TREVOS, a. s. (dále jen „společnost“), v zápisu nového předsedy představenstva společnosti a jeho členů a v zápisu jediného akcionáře společnosti, aniž se v odůvodnění meritorně zabývali tvrzenou zdánlivostí smluv o převodu akcií společnosti a tvrzením, že usnesení valné hromady společnosti a rozhodnutí jediného akcionáře nebyla ve skutečnosti vůbec přijata a že související listiny byly*

zfalšovaný“. Uvedeným jednáním se dle navrhovatele kárně obvinění dopustili zaviněného porušení povinností soudce, čímž ohrozili důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů a tím spáchali kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů.

[2] V odůvodnění kárného návrhu navrhovatel uvedl, že se *„o jednání, pro které se rozhodl kárné řízení zahájit, dozvěděl z e-mailu společnosti TREVOS, a.s. (dále jen „společnost“) dne 29. 5. 2017, od tohoto data je proto nutno odvozovat běh subjektivní šestiměsíční lhůty pro podání kárného návrhu“*.

[3] Kárný senát se tedy zabýval nejprve tím, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky pro věcné projednání kárného návrhu.

[4] Jednou z obligatorních podmínek je dodržení subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu kárným navrhovatelem. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. *„[n]ávrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let od spáchání kárného provinění“*.

[5] Na neveřejném zasedání, konaném dne 28. 2. 2018, dospěl kárný senát po prostudování kárného návrhu a jeho příloh (e-mail společnosti TREVOS, a.s., ze dne 29. 5. 2017; usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 12. 2015, č. j. B 1935/RD74/KSHK, Fj 71926/2015/KSHK; usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2017, č. j. 14 Cmo 97/2016 – 806; a odvolání společnosti TREVOS, a.s., ze dne 4. 1. 2016 proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 12. 2015, č. j. B 1935/RD74/KSHK, Fj 71926/2015/KSHK) k závěru, že návrh na zahájení kárného řízení byl navrhovatelem podán až po uplynutí uvedené šestiměsíční subjektivní lhůty.

[6] Vzhledem k datu podání kárného návrhu (6. 12. 2017) by šestiměsíční subjektivní lhůta mohla být dodržena pouze tehdy, pokud by se navrhovatel o skutečnostech týkajících se tvrzeného kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, dozvěděl ne dříve než 6. 6. 2017. Ze samotného tvrzení kárného navrhovatele, s nímž koresponduje předložená e-mailová zpráva společnosti TREVOS, a.s., ze dne 29. 5. 2017, ovšem vyplývá, že se kárný navrhovatel o skutečnostech rozhodných pro podání kárného návrhu dozvěděl již dne 29. 5. 2017.

[7] Lze tak uzavřít, že s ohledem na uvedené skutečnosti byl návrh na zahájení kárného řízení podán dne 6. 12. 2017 až po uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. a jde tedy o návrh opožděný.

[8] Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví, byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně nebo byl-li vzat zpět.

[9] Vzhledem k tomu, že v dané věci byl kárný návrh podán až po uplynutí 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o rozhodných skutečnostech týkajících se tvrzeného kárného provinění, kárný senát kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu zastavil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2018

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného

senátu